

SPUK sætter
fokus på:

Lad de unge komme til orde!
Unge perspektiver og muligheder for at skabe forandring

Indhold

2 Leder

- Leder af Marie Brøgger Andersen

4 Tema: De unges stemme

7 SPUK Aktuelt

- Starten på en million
- Det gode efterværn

9 SPUK tilbyder

- Se hvilke kurser og temadage SPUK tilbyder

11 Påbegyndte projekter

13 Afsluttede projekter

- Piger i døgnanbringelse

14 Kontakt os

Lad de unge komme til orde!

Vi skal sørge for til at lade de unge komme til orde. Og vi skal give dem mulighed for selv at gøre en forskel for andre.

Af Marie Brøgger Andersen

Hvis vi vil opnå succeser i pædagogisk arbejde med udsatte børn og unge, er det afgørende, at vi lader børnene og de unge selv komme til orde. Kun ved at inddrage børnene og de unge i deres egen behandling, kan vi sikre, at de unges behov bliver mødt. Sørger vi for, at børnene og de unge kommer til orde, når handleplaner udarbejdes og pædagogiske behandlingsforløb tilrettelægges, gør vi samtidig vores til at undgå, at sager, som dem der i de seneste måneder har præget overskrifterne i dagblade og nyhedsudsendelser, gentager sig.

Overskrifter om mangelfuldt tilsyn med anbringelsessteder og om plejefamilier, der begår overgreb eller på anden måde svigter deres ansvar over for deres plejebørn, har i den seneste tid nærmest været hverdagskost. Og som de mange mediesager har vist, er det ikke kun i behandlingen af børnene og de unge, at vi skal gøre os umage med at inddrage børnenes og de unges egen stemme. Inddragelse af børnene og de unge bør også være et centralt element i tilsynet med anbringelsesstederne.

En af tilsynets vigtigste opgaver er netop at sikre, at børnene og de unge får mulighed for at komme til orde og fortælle om, hvordan de oplever hverdagen i deres plejefamilie eller på de-

res opholdssted. Får de ikke denne mulighed, risikerer vi at ramme forkert i vores bestræbelser på at hjælpe dem.

Hvordan vi "rammer rigtigt" – det vil sige, hvordan vi sikrer en ordentlig kvalitet af det sociale arbejde med udsatte børn og unge, er et spørgsmål, der til stadighed optager fagfolk inden for det socialpædagogiske felt. I dag er der en tendens til, at undersøgelser af, hvad der virker i det sociale arbejde med udsatte børn og unge, bør være evidensbaserede – det vil sige, at de bør basere sig på objektiv og empirisk forskning. Empirisk dokumentation af kommunernes foranstaltninger til udsatte børn og unge kan naturligvis medvirke til at give os et billede af effekterne af forskellige typer af foranstaltninger. Men den empiriske dokumentation giver os næppe nogen stor indsigt i de enkelte børns og unges subjektive oplevelser og erfaringer med for eksempel at være anbragt eller at have en kontaktperson. Og denne viden er vigtig, fordi den mere præcist kan fortælle os, *hvad* der virker i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge i forskellige situationer og sammenhænge. Vil man opnå en viden

Kun ved at inddrage børnene og de unge i deres egen behandling, kan vi sikre, at de unges behov bliver mødt

om, hvad der er virkningsfuldt i arbejdet med børn og unge, bør man derfor ikke lade sig nøje med ellers kvalificerede evidensbaserede undersøgelser af foranstaltningernes effekt.

Man bør også lade børnenes og de unges egen stemme blive hørt.

I SPUK arbejder vi for at sikre, at børnene og de unge bliver hørt i behandlersystemet. Det gør vi som sagt, fordi vi ved, at børnenes og de unges

egne erfaringer er de bedste til at inspirere og vejlede os professionelle i, hvordan vi kan gøre vores arbejde endnu bedre. Men vi gør det også, fordi vi ved, at det har stor betydning for ethvert menneske at have en oplevelse af at kunne skabe forandring for både sig selv og for andre. Som filosofen Axel Honneth siger, har mennesker brug for anerkendelse ikke blot i forhold til følelsesmæssige relationer og retslige forhold, men også i forhold til deres bidrag til sociale fællesskaber. Mennesker har brug for at føle, at de har noget unikt at bidrage med, og at de med deres bidrag kan ændre noget for nogen.

Derfor er det vigtigt, at pædagogik og pædagogiske indsatser ikke kun handler om, hvad vi som professionelle kan gøre for børnene og de unge. Det bør også handle om, hvordan vi kan give børnene og måske især de unge mulighed for at gøre noget for sig selv og for andre. I den forbindelse er det vigtigt, at vi forsøger at finde metoder, som gør det muligt for de unge selv at ytre sig om deres eget liv – både i det daglige pædagogiske arbejde med de unge og i tilsynet med landets anbringelsessteder.

I SPUK vil vi gerne bidrage til, at denne metodeudvikling finder sted. Derfor har vi brugt det forgangne år på at udvikle og afprøve forskellige spor, som alle har samme mål: at give ordet til unge mennesker med erfaringer i rygsækken og noget på hjerte. I bøgerne *Starten på en million. En fortælling om Nadim og opholdsstedet Skjoldborghus* og *Det gode efterværn. Tidligere*

anbragte unges positive fortællinger om efterværn har vi via interview givet 11 unge mennesker mulighed for at fortælle om deres erfaringer med at få hjælp til at komme videre i livet. Og i projektet *De unges stemme – Demokrati fra gaden* er vi gået skridtet videre, idet vi ikke blot har skabt rum for, at de unge kan fortælle, hvad de mener, men også har givet dem mulighed for at udrette noget sammen.

Du kan læse om [bøgerne](#) og [projektet](#) i dette nyhedsbrev.

Godt nytår og god læselyst!

Esther takker af!

2011 blev året hvor vi måtte tage afsked med vores trofaste medarbejder og kollega Esther Malmborg. Esther er gået på pension, og vi ønsker hende et dejligt otium!

No haters, Fuck bandekrig og Verden er åben for alle

Af Pelle Flachs, projektkoordinator i SPUK og Mette Bladt, PhD-studerende ved RUC

De unges stemme – demokrati fra gaden, er et udviklings og forskningsprojekt, der har stået på siden 2010. I projektet deltager unge, som tilhører Københavns kommunes Socialforvaltnings målgruppe. Vi mødes med de unge hver mandag fra kl. 16.00 til kl. 20.00, vi laver quiz, vi spiser og hygger, men mest af alt så arbejder vi. Vi arbejder med de unges utopier – med deres bud på et bedre ungdomsliv for dem selv.

”Jamen, han har horn! Han har horn!” Råber Muhammed opildnet af diskussionen. Ungegruppen i projekt De Unges Stemme er nemlig i gang med, at udvikle deres bud på en klub, sådan som den skulle være, hvis de selv kunne bestemme. Klubben er anderledes end de nuværende klubber. Den skal være demokratisk styret og de voksne skal ikke have noget kontor. Klubben skal også have åbent, når andre klubber ikke har åbent, det vil sige i weekenden og sent om aftenen. Det skal den, fordi de unge har en klar overbevisning om, at mange unge i virkeligheden skal holdes væk fra gaderne, da det er her de kommer i for tæt kontakt med kriminelle personer og handlinger. En klub, der har aften- og weekendåbent, vil kunne medvirke til, at de unge holdes væk fra gaderne. Ja, og så skal der selvfølgelig være plads til alle. Eller hvad? Diskussionen drejer sig på et tidspunkt om, om det nu også virkelig er *alle*, der må komme i klubben; må satanisten virkelig komme? Han har jo horn, er det ikke for meget – trods alt? Nej bliver gruppen enige om, der skal være plads til alle, så må man styre sine fordomme og lære hinanden, at kende. Satanisten er sikkert

meget sød, når det kommer til stykket. Men klubben er blot én af de unges utopier.

Fire utopier har de unge formuleret og udviklet. *Udendørsskolen* er, som navnet indikerer, en skole der ligger udenfor. Her sidder man på sten ligesom i Afrika. Man tager pause, når man vil i fem minutter, man lærer dansk, engelsk, matematik, og så har man idræt. Skolen har tilknyttet en vejleder, der lytter til de unge, hjælper dem med at finde uddannelse og arbejde, han har altid tid til dem, og så har han et kæmpestort hjerte. Størstedelen af projektets unge har dårlige erfaringer med skolesystemet, idet de haft en turbulent og usikker skoletid. Derfor fylder skolen som tema meget, når vi i projektet taler om det gode ungdomsliv. De unge regner med at deres udendørs-skole vil have nogle andre strukturelle rammer, end de skoler de allerede kender. Blandt andet mener de unge, at ens hjerne er mere fri i en udendørsskole, og som de siger, så kan man ikke

Projektets unge har tegnet og fortalt under udviklingen af utopierne.

tænke, når ens hjerne er spærret inde.

Et ligeværdigt fordomsfrit samfund med plads alle er en anden utopi. Konkret mener de unge, at der skal gøres noget ved baggårdene og busserne. I baggårdene skal der være gode faciliteter til leg, hygge og fælles aktiviteter. Der skal være plads til alle: unge, gamle, børn og forældre. Mange af projektets unge oplever i deres hverdag, ligeså snart de går ud af deres egen hoveddør, massiv diskrimination, fordomsfuldhed og sanktionering af deres opførsel. Dejlige baggårde, hvor alle slags mennesker kan være sammen og lære hinanden at kende, vil efter de unges mening bryde med nogle af alle de fordomme og alle de ubehagelige situationer, de unge på daglig basis oplever og er i.

Bussen er et sted, hvor disse negative mekanismer bliver særligt påtrængende og tydelige. Så de unge har arbejdet med at undersøge, hvordan man i busserne kan starte positive mekanismer, der kan sprede sig ud på gaden – og på længere sigt ud i samfundet. På denne baggrund har de unge udarbejdet et samarbejdsprojekt med Arrivas "Bedrebustur"-kampagne. Ugen før efterårsferien 2011 udførte de unge i samarbejde med bedrebustur en kampagne på linje 350S. De unge havde for deres del klippet en masse røde hjerter ud af pap, designet en T-shirt og en kasket, hvorpå der står: Peace and love, respekt og fælleskab. Med hjerterne i kurve og tøj på begav de sig ud på linje 350S og delte ud af hjerter og slik – de skulle have folk til at smile. Om mandagen i deres kampagneuge havde de været ude på Arrivas busanlæg og pynte en bus 350S med pink klistermærker og pailletter. Sådan ser en bus ud, når de unge selv bestemmer. I kampagneugen måtte alle høre musik i busserne, og

Busser med plads til alle og baggårde med rum til fælles aktiviteter er noget af det, der har været på de unges tegnebræt.

de unge gik også rundt med en kæmpe ghettablaster, der spillede en playliste, de unge selv havde lavet – en playliste der i øvrigt tog højde for forskellig musiksmag og -behov.

Radio friheden beskæftiger sig med, hvordan man kan samle unge fra alle Københavns kvarterer til fælles aktiviteter. Formålet med dette tiltag er at skabe bedre sammenhold iblandt alle unge fra hele København. Det betyder samtidig et forsøg på at skabe nogle initiativer, der forhindrer de eskalerende banderelaterede konflikter: hvis unge i København mødes og er sammen om en god fest, en sportsturnering, et cykelværksted eller lignende, så holder de op med at slå, er gruppens logik. De vil derfor udvikle et organ, der kan planlægge og formidle aktiviteter over hele byen. Gruppen arbejder på at udvikle en app eller en hjemmeside, som skal være central i koordineringen af fælles aktiviteter for unge i København. Disse fire utopier er centrale for de unge, når de definerer det gode ungdomsliv i København. Og

det er netop det, der har været overskriften: hvordan ser det gode ungdomsliv ud, når de unge selv bestemmer. Og vigtigere: hvad kan samfundet og dets institutioner lære af de unge, i stedet for omvendt.

På den måde har vi ikke været et 'fotoprojekt', et 'musikprojekt' eller et 'sportsprojekt'. Vi har været et åbent projekt, der tilbød en metodemæssig ramme, som de unge selv skulle udfylde

I projektet har vi således haft en meget radikal form for deltagerorientering. Både i forbindelse med projektets undersøgelse, metodeanvendelse, afprøvning og udvikling er, og har det været, de unge selv, der har "spillet ud", i modsætning til at projektmagere formulerer udkast og derefter inddrager de unge. Det vil sige, at projektet i udgangspunktet ikke har haft nogen idé om, 'hvor det skulle hen'. Vi har ikke haft nogen idé om, hvilke delprojekter og tiltag vi i projektperioden skulle gennemføre. Det skulle være de unge, der definerede det, og vi skulle – og skal – støtte og hjælpe dem. På den måde har vi ikke været et 'fotoprojekt', et 'musikprojekt' eller et 'sportsprojekt'. Vi har været et åbent projekt, der tilbød en metodemæssig ramme, som de unge selv skulle udfylde. Med hjælp og støtte naturligvis.

Metoden er hentet fra aktionsforskningen, specifikt traditionen for kritisk aktionsforskning. Aktionsforskning betegner en forskningsproces, hvor forskeren sammen med deltagerne definerer, hvad der skal undersøges, udvikler ny viden, og sammen vurderer hvad de har lært (se blandt andet www.ruc.dk/aktionsforskning).

I løbet af foråret skal vi til at afslutte processen med de unge, i hvert fald i den form, den er nu. Vi ved ikke endnu, hvad de unge selv synes, de har lært, men for vores egen del kan vi sige, at vi blandt andet har lært at:

Det er hårdt arbejde, men det er sjovt.

Det kan lade sig gøre at have den åbne tilgang i et projekt, som vi har haft.

De unge har en overraskende forfinet analytisk

evne i forhold til at analysere og gennemskue forskellige sociale mekanismer knyttet til byens rum. De unges utopier og projektidéer viser spændende nye perspektiver omkring samfundet og dets institutioner.

INFO

I projekt *De unges stemme - Demokrati fra gaden* deltager unge og professionelle fra Københavner Teamet, Pigegruppen, De 4 årstider og Skiftesporet.

Projektet udføres af SPUK og Roskilde Universitet i et ambitiøst samarbejde med Københavns Kommunes gadeplansindsats.

Projektet er finansieret af støtte fra Roskilde Universitet, Egmont Fonden, Bikubenfonden og Københavns Kommunes Socialforvaltning.

EGMONT
Fonden

Nye bogudgivelser i SPUK giver ordet til de unge selv

2011 var et produktivt år for SPUK. Fire bogudgivelser blev det til i løbet af bare ét år. To af disse bøger giver ordet til de unge selv. I bogen *Starten på en million. En fortælling om Nadim og opholdsstedet Skjoldborghus* beretter den nu 18-årige Nadim om sin vej ud af et liv præget af kriminalitet, tvangshandlinger og asocial adfærd. Og i bogen *Det gode efterværn. Tidligere anbragte unges positive fortællinger om efterværn*, fortæller ti tidligere anbragte unge om, hvordan deres efterværnstilbud hjalp dem med at komme godt i gang med livet uden for anbringelsesstedets trygge rammer.

Starten på en million

„Mike Tyson, ham kan jeg godt lide. Han er mit store idol. Fordi, mange hader ham, ligesom der er mange, der hader mig. Men han er sig selv. Og det kan godt være, han har lavet et par fejl, men man skal ikke dømme ham. Der er mange folk, der dømmer ham, og siger han er skør. Men han er kommet ind og ud af fængslet, og alligevel så har han klaret sig fint. Forstår du? Han har ikke givet op på sig selv. Og det er det vigtigste. Man skal aldrig give op på sig selv. Lige meget hvad folk siger. Det har jeg lært,“ forklarer Nadim i bogen *Starten på en million. En fortælling om Nadim og opholdsstedet Skjoldborghus*.

Starten på en million handler om drengen Nadim, der som 14-årig anklages for mord og placeres på en sikret afdeling. Tiden op til den skæbnesvangre dag, hvor Nadim konfronteres med anklagen om mord, er en turbulent og kao-

tisk tid. Selv oplever Nadim at være fyldt op af en konstant uro, som han ikke kan få kontrol over og som omgivelserne ikke forstår. Og systemet – skolelærere, sagsbehandlere, klubpædagoger, psykologer og personale på diverse socialpædagogiske behandlingstilbud – oplever Nadim som tvangspræget, aggressiv og grænseløs.

Fra han er 13 til han er 14 år er Nadim anbragt på seks forskellige anbringelsessteder (heraf tre forskellige sikrede afdelinger). Her forsøger anbringelsesstedernes medarbejdere at ændre Nadims

adfærd og få ham til at lægge de tvangsprægede og aggressive vaner fra sig. Men det er først da Nadim som 14-årig bliver anbragt på det socialpædagogiske opholds-

sted Skjoldborghus, at der for alvor begynder at ske en udvikling med ham.

I *Starten på en million* kan du læse om Nadims kamp for at lægge sin kriminelle, tvangsprægede og asociale adfærd fra sig. Du kan også læse om den særlige pædagogik, som udøves på opholdsstedet Skjoldborghus. En pædagogik, der formår at gøre en positiv forskel for nogle af de allermest udsatte og udadreagende unge i Danmark.

Starten på en million baserer sig på interview med Nadim, hans familie og de medarbejdere, som har spillet en stor rolle i hans forløb på opholdsstedet Skjoldborghus. Bogen er skrevet af Marie Brøgger Andersen og Klaus Goldschmidt Henriksen fra SPUK, og Tine Egelund fra SFI har skrevet bogens forord. Bogen koster 100 kr. og kan bestilles via www.skjoldborghus.dk eller downloades gratis via www.spuk.dk.

”Man skal aldrig give op på sig selv. Lige meget hvad folk siger. Det har jeg lært”

Nadim

Det gode efterværn

Unge, som har været anbragt uden for hjemmet, klarer sig som regel dårligere end andre unge, og de har generelt større risiko for at opleve vanskeligheder i forbindelse med overgangen til en selvstændig voksentilværelse end deres jævnaldrende. Tidligere anbragte unge får for eksempel sjældnere en uddannelse, har en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet, bliver oftere hjemløse og har et dårligere helbred både fysisk og psykisk.

Som en hjælp til at overkomme de udfordringer,

som livet som anbragt rummer, har kommunerne mulighed for at tildele tidligere anbragte unge efterværnsstøtte. Og mange tidligere anbragte profiterer heraf.

Nanna, som har været anbragt på et opholdssted fra hun var 15 år og som har fået efterværn i form af en kontaktperson fra opholdsstedet, fortæller for eksempel: „Jeg synes bare, at det efterværn er så skide vigtigt. Når man spytter så mange penge i at sende de unge på opholdssted, hvorfor så ikke lige spytte lidt ekstra i og så hjælpe dem godt derfra? Jeg sammenligner det lidt med et kørekort. Det er fint, at du tager kørekortet på dit opholdssted, men du skal altså først lære at køre bil, når du kommer ud. Når man står i det, så er det svært at se, at det hjælper. Det er først bagefter, man kan se det. Så jeg synes, at det er enormt vigtigt, at man lige holder fast i folk. Du kan lige så godt hjælpe folk helt i stedet for at hjælpe dem halvt, synes jeg“.

I bogen *Det gode efterværn* fortæller ti tidligere

anbragte unge om, hvordan den støtte, som de har modtaget i forbindelse med deres efterværn, har gjort overgangen til et liv på egen hånd lidt lettere. De unge fortæller om efterværnsforløb, der blandt andet har hjulpet dem til at få styr på alt det praktiske omkring at bo for sig selv, at vælge uddannelsesretning og gennemføre en uddannelse, at finde og fastholde et arbejde, at håndtere relationer til venner, familie og kæreste og at holde sig fysisk og psykisk raske.

Det gode efterværn er skrevet til ansatte på anbringelsessteder, kontaktpersoner i efterværnsindsatsen og kommunale sagsbehandlere, der kan bruge de unges fortællinger som inspiration til at forbedre støtten til de unge. Bogen kan også anvendes i dialogen med unge, som står for at fraflytte en anbringelse, eller som allerede bor for sig selv. Desuden kan tidligere anbragte unge bruge bogen som inspiration til at træffe konstruktive valg for deres egen fremtid.

Bogen er udgivet af Socialstyrelsen og er skrevet af Marie Brøgger Andersen, Klaus Goldschmidt Henriksen og Marlene Na-yung Horst fra SPUK, Socialt og Pædagogisk Udviklings- og Kursuscenter.

Bogen er gratis og kan bestilles eller downloades på www.servicestyrelsen.dk og www.spuk.dk.

Bogen er gratis og kan bestilles eller downloades på www.servicestyrelsen.dk og www.spuk.dk.

Nanna

SPUK har stor erfaring med at skræddersy kurser til pædagogisk personale, kontaktpersoner, sagsbehandlere og andre, som arbejder med udsatte børn og unge. Vi kan tilbyde kurser om:

Magtanvendelse: Sådan håndterer du de nye regler

Socialstyrelsen udbyder i samarbejde med SPUK kurser i brugen af nye regler om magtanvendelser over for anbragte børn og unge. Kurserne henvender sig til tilsynsførende, pædagogiske konsulenter samt ledere og medarbejdere på åbne døgninstitutioner og opholdssteder, der modtager børn med udadrettede adfærd. Kurserne vil blandt andet berøre:

- hvordan man i praksis kan arbejde med magtanvendelser og håndtere de udfordringer, der altid vil opstå i det pædagogiske arbejde med udsatte børn og unge.
- hvordan man i praksis kan forebygge magtanvendelser.
- hvordan forståelsen for bestemmelserne om magtanvendelse i praksis kan implementeres i institutioner og opholdssteder.

For mere information kontakt Wenche Svensson: tlf. nr. 22 72 29 19 eller wenche@spuk.dk Kurset koster 500 kroner per deltager, og tilmeldingen kan ske hos Center for Offentlig Kompetenceudvikling www.cok.dk, som står for administrationen. Læs mere om kurserne på www.servicestyrelsen.dk

Systematik i sagsbehandlingen

Socialstyrelsen udbyder i samarbejde med SPUK et kursus om systematik i sagsbehandlingen. Kurset retter sig både mod nye og mere erfarne sagsbehandlere og vil introducere deltagerne til metoder som Signs of safety, ICS-metoden, SMART-metoden, netværksmødeledelse mv. Samtidig giver kurset den enkelte sagsbehandler nye værktøjer til en inddragende og ressourceorienteret sagsbehandling. Kurset tager udgangspunkt i praksis og giver deltagerne mulighed for at diskutere og udveksle erfaringer fra deres praksis.

Kurset varer fire dage i alt og afvikles som eksternatforløb. Kurset rummer: Tre dages introduktion til nye metoder i systematisk sagsbehandling, en hjemmeopgave hvor en eller flere metoder afprøves i praksis, en dags opfølgning med videns- og erfaringsudveksling om metoder i det systematiske sagsarbejde.

For mere information kontakt Wenche Svensson: tlf. nr. 22 72 29 19 eller wenche@spuk.dk Prisen er 250 kr. ekskl. moms pr. kursusdag, i alt 1.000 kr. for de 3 moduler. Tilmeldingen kan ske hos Center for Offentlig Kompetenceudvikling www.cok.dk, som står for administrationen. Læs mere om kurserne på www.servicestyrelsen.dk.

NYT NYT!!

Tilsyn

SPUK har udviklet en model for tilsyn med kommunale døgninstitutioner og private opholdssteder. Modellen er dialogbaseret og baserer sig på kvalitative interview med børnene/de unge og interesserne omkring børnene/de unge. I vurderingen af, om døgninstitutioner og opholdssteder leverer en ydelse, som svarer til målgruppens behov, analyseres interviewmaterialet ind i rammen Systematisk Hverdagspædagogik.

For mere information om SPUK's tilsynsmodel kontakt Peter Jensen: tlf.nr. 28 10 02 88 eller peter@spuk.dk

Styrkelse af efterværnindsatsen

Socialstyrelsen udbyder i samarbejde med SPUK et kursus om styrkelse af efterværnindsatsen. Formålet med kurset er, at sætte sagsbehandlere, kontaktpersoner, anbringelsessteder og andre centrale aktører på området i stand til at håndtere den nye lovgivning og generelt understøtte den unges overgang til voksentilværelsen. Derudover er formålet med kurset at inspirere kursisterne til lokalt at afprøve nogle af de metoder, der præsenteres. Kurset er inddelt i to moduler af hver en dags varighed.

For mere information kontakt Peter Jensen: tlf.nr. 28 10 02 88 eller peter@spuk.dk

Prisen for deltagelse er 500 kr. ekskl. moms, og tilmeldingen kan ske hos Center for Offentlig Kompetenceudvikling www.cok.dk, som står for administrationen. Læs mere om kurserne på

www.servicestyrelsen.dk

Pædagogisk arbejde med piger

SPUK har stor viden om og erfaring med at udvikle pædagogisk arbejde med piger. Denne viden og erfaring har vi blandt andet opnået via et treårigt metodeudviklingsprojekt om piger i døgnanbringelse og en undersøgelse om vold blandt piger i København. På baggrund heraf tilbyder vi kurser og temadage om pædagogisk arbejde med piger – eksempelvis om temaerne 'piger i døgnanbringelse' og 'piger der bruger vold'. Indhold og form sammensættes efter aftale.

Hvis du vil vide mere om SPUK's erfaringsgrundlag for at afholde kurser og temadage om pædagogisk arbejde med piger, kan du købe bogen *Døgnanbringelse – Vilde piger, virksomme veje*. Her kan du også finde inspiration til indhold på kurser eller temadage. Køb bogen her eller læs mere om den sidst i dette nyhedsbrev.

For mere information kontakt Marianne Vinther Nielsen: Tlf.nr. 40 43 78 84 marianne@spuk.dk.

Skræddersyede kurser

Inden for temaerne: Døgnanbringelse, plejefamilieanbringelse, kontaktpersonsarbejde, gadeplansarbejde og arbejde i klub

SPUK tilbyder skræddersyede temadage og kurser om døgnanbringelse, plejefamilieanbringelse, kontaktpersonsarbejde, gadeplansarbejde og arbejdet i klub. SPUK's kurser og temadage sigter imod faglig opkvalificering og kompetenceudvikling gennem videnstilførsel og refleksion over kursistens egen praksis. Udgangspunktet for både kurser og temadage er de udfordringer, som kursisten møder i sit daglige pædagogiske arbejde.

Både kurser og temadage skræddersys efter individuelle behov og ønsker. Læs mere om SPUK's kurser og temadage [her](#).

Konsulentytelser til Unges Misbrug (for Socialstyrelsen)

Informationscenteret Unges Misbrug er en del af Regeringens handleprogram "Lige Muligheder". Da Socialstyrelsen i november 2011 udbød en række konsulentytelser, der har til hensigt at understøtte Unges Misbrugs arbejde i forhold til afholdelse af konferencer, temadage og konsulentforløb, bød SPUK ind på udbuddets tre delopgaver. Socialstyrelsen har indgået rammeaftale med 3-5 tilbudsgivere pr. deludbud, og SPUK er kommet med som leverandør på alle tre deludbud. Der er tale om følgende deludbud:

- Konsulentforløb
- Tilrettelæggelse af Konference
- Tilrettelæggelse af temadage

Fælles kompetenceudviklingsforløb for de fire Baglande

Det første Bagland blev etableret i København i 1999. Det blev etableret, fordi der havde vist sig et behov for en særlig indsats i forhold til tidligere døgnanbragte børn og unge. Personen, der etablerede Baglandet, havde selv anbringelsesbaggrund. Senere er flere Baglande opstået. Først i Århus, så i Ålborg og senest i Vejle. Også disse Baglande er skabt på initiativ af personer, der i deres barn- og/eller ungdom har været døgnanbragte.

I en erkendelse af at Baglandene yder et væsentlig bidrag i forhold til tidligere anbragte unge og voksne, har Socialministeriet bevilliget en del af SATS-puljemidlerne til bl.a. kapacitetsudvidelse af de eksisterende Baglande og efteruddannelse til medarbejdere og ledere.

SPUK står for det 15 måneder lange efteruddannelsesforløb, der blev skudt i gang i oktober 2011. Forløbet rummer dels et lederforløb, dels en pædagogisk efteruddannelse for den samlede medarbejdergruppe.

Systematisk Hverdagspædagogik – Uddannelsesdage for medarbejdere og ledelse i Vestgruppen

Vestgruppen er et opholdssted for unge mellem 14 og 18 år, som har behov for døgnanbringelse uden for eget hjem i en længere periode. Vestgruppen har ønsket at gennemføre et uddannelsesforløb for alle medarbejdere og ledelsen. I januar gennemførte SPUK de første to uddannelsesdage i forløbet. Det overordnede formål med uddannelsesdagene er, at styrke den socialpædagogiske indsats i Vestgruppen. Konkret skal dette ske ved at styrke det fælles faglige sprog og dermed den fælles forståelse af den pædagogiske opgave.

Systematisk Hverdagspædagogik – Uddannelsesdage for medarbejdere og ledelse på Bogø Kostskole

Bogø Kostskole rummer en privat grundskole samt to boafdelinger for Kostskolens kostelever. Bogø Kostskole har ønsket at gennemføre et uddannelsesforløb for de skolelærere, pædagoger og repræsentanter for ledelsen, som arbejder i kostskolens to boafdelinger (i alt ca. 16 deltagere). Målet med uddannelsesdagene er:

- At udvikle en fælles forståelse for rammesætningen omkring det pædagogiske arbejde på Bogø Kostskole med udgangspunkt i forståelsesrammen 'Systematisk hverdagspædagogik'.
- At styrke anvendelsen og forståelse af fælles faglige begreber knyttet til arbejdet i både skole og kostafdeling.
- At få udviklet arbejdet med målbare mål og evaluering af den pædagogiske indsats.
- At udvikle nye metoder i arbejdet.

Forløbet tager afsæt i medarbejdernes fælles praksis og har som vigtigste succeskriterium, at medarbejderne føler, at de kan blive bedre til deres arbejde – hver for sig og i fællesskab.

Piger og Døgn

SPUK har afsluttet det treårige metodeudviklingsprojekt *Piger og Døgn*. Afslutningen på projektet blev markeret med en landsdækkende konference, hvor projektets erfaringer og resultater blev formidlet til en bred skare af døgnmedarbejdere, klubmedarbejdere, ledere, socialrådgivere og forskere.

Som afslutning på projektet har SPUK desuden udarbejdet en bog om erfaringer og metoder i arbejdet med piger i døgnregi. Bogen *Døgnanbringelse - Vilde piger, virksomme veje* er skrevet af Peter Jensen, Esther Malmborg og Marianne Vinther Nielsen.

Døgnanbringelse – Vilde piger, virksomme veje handler om at arbejde på døgninstitution med vilde, udadreagerende piger, som begår vold og kriminalitet m.m. Disse piger udgør en sammensat gruppe med meget komplekse problemstillinger. De skal derfor også forstås og kommes i møde ud fra en mangfoldighed af viden fra teori og praksis. Det kan næppe beskrives udtømmende, men du får her en præsentation af afprøvede værktøjer, metoder og andre erfaringer fra det 3-årige udviklingsprojekt *Piger og Døgn* (2009-2011). Projektet er gennemført af SPUK i samarbejde med en række døgninstitutioner og socialpædagogiske opholdssteder geografisk spredt fra hele Danmark og er finansieret af Helsefonden.

I **Del 1** kan du læse om baggrunden for projektet, om projektets forløb og den viden, der danner grundlag for udviklingsarbejdet i projektet.

I **Del 2** kan du få mere viden om tre forskellige

temaer, som har været centrale i projektet: Køn og anbringelse, Piger og vold samt Magt og konflikthåndtering. Det diskuteres, hvorfor det kan være relevant med kønsopdeling af institutioner til unge med alvorlige adfærdsvanskeligheder. Du får en gennemgang af problematikken og grundlæggende viden om piger, der begår vold. Og du får en grundig indføring i de forhold, der har betydning for magt og konflikthåndtering i det pædagogiske arbejde på døgninstitutioner og opholdssteder.

I **Del 3** får du en gennemgang af den viden og de metoder, som er blevet introduceret i det samlede projekt til inspiration for de deltagende institutioner. Du får noget at vide om, hvordan institutionerne har organiseret og styret deres lokale udviklingsprojekter. Slutteligt er der en meget konkret gennemgang af den viden og de metoder, som de enkelte deltagere hver især har arbejdet med i deres lokale metodeudvikling.

Bogen koster 298 kr. og kan bestilles [her](#).

SPUK

SOCIALT OG PÆDAGOGISK UDVIKLINGS- OG KURSUSCENTER

Nørrebrogade 32 A Baghuset, 4.
2200 København N

www.spuk.dk

Peter Jensen

Tlf.: 28 10 02 88

Email: peter@spuk.dk

Klaus Goldschmidt Henriksen

Tlf.: 26 18 26 84

Email: klaus@spuk.dk